

ICELANDIC A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ISLANDAIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
ISLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai 2004 (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Fjallið um annan af eftirfarandi textum

1. (a)

Veður

Neðanjarðarlestin staðnæmist milli stöðva.
Ekkert gerist.
Ekkert er dyrnar sem opnast.
Enginn fer út.
5 Enginn er svartur töframaður og konur hans sjö.
„7”
Bleikur himinn.
Dimmar stjörnur.
Ný stjörnumerki.
10 Ókyrrir fylgihnettir á sveimi um úlndina.
Veður.
Veður.
Hléðbarðinn finnur það vaxa inni í sér.
Slítur sig lausan.
15 Stekkur út í hringiðuna.
Fer niður með hvirfilbylnum.
Liggur dauður við fætur þeirra.
Einn faðir.
Sjö mæður.
20 Skera hann upp.
Dóttir!
Neðanjarðarlestin staðnæmist ekki milli stöðva.
Hún heldur áfram.

(Sjón, *Drengurinn með röntgenaugun*, 1987)

1. (b)

-Gakktu í þig gleði félagi Ísbjörg, segir pabbi sem gerir slíkt hið sama sjálfur. Og oft göngum við saman. Við tvö. Og þegjum. Hlustum á náttúruhljóðin. Tölum aðeins í göngustoppi. En aldrei mikið. Og ekkert ef Þórhildur er með. Þá leiðumst við þrjú. Horfum og þegjum. Það er leikhús. Að haldast í hendur og sjá fugla skjótast milli hríslna, blóm teygja hausinn úr skugga í birtu, teygja hausinn í ljósið og opnast. Þetta er okkar leikhús. Náttúran upp í Öskjuhlíð. Og stundum á kvöldin þegar sólin hangir yfir húsunum einsog hún nenni ekki að fara og síðustu ljósrákirnar leka við fætur okkar sjáum við kannski fólk liggja milli tveggja þúfna. Og þá látum við fara lítið fyrir okkur. Höldum í okkur andanum og læðumst aftan að því. Gerum því bylt við. Þjóðum svo gott kvöld og nóttina vonandi líka og hlaupum í burtu með gónandi undrun fólksins í rassinum.

5 - Slíkar geta gjafir næturinnar verið ef menn læðast stúlkur mínar, segir pabbi, - lífið kemur stanslaust á óvart.

Og svo gátu þær líka verið af öðrum toga leikhúsgjafirnar. Í eitt skipti leið til dæmis fjórði innilokunardagur Guðmundar Sveinssonar án þess að lykli væri stungið í skráargat, snúið varlega, hurð ýtt frá stöfum með innbrotshljóði og fótur fæddist. Leið án þess að brotajárnsrödd kvæði sér hljóðs í ganginum fyrir framan stofuna og bæði um mjólkurglas og eitthvað með að éta. Án þess að drukkið væri hratt, kyngt hátt og skrúfað frá krana, vatni hellt í skál, sápu nuddað framan í og skeggbroddar skafnir af.

15 Aðeins einu sinni leið þessi fjórði dagur. Það var eftirminnilegt leikhús. Og það kom kvöld rétt einsog önnur kvöld nema í þessu var spenna sem við áttum von á að ykist þangað til allt gæfi eftir og fæddi spriklandi létti.

Við Þórhildur sátum í stofu og biðum eftir honum. Hún var með fæturna í skúringarfötu, fullri af heitu vatni, og lét líða úr sér þreytuna eftir orðlausan vinnudag á spítalanum hvíta þar sem hver maður óð þegjandi og hljóðalaust yfir blautt gólfíð hjá henni án þess að bjóða góðan dag. Hún var leið. Hún var döpur. Orðin seinþreytt á að bjóða fólki góðan daginn. Fannst einsog lítið væri á sig sem systur einnar tuskunnar. Í besta falli náinn ættingja kústsins. Ekki manneskju. Það var henni ljóst. Áður en hún byrjaði að skúra hefði hún haldið allt slíkt tal óráðshjal manneskju sem snarlega ætti að skipta um vinnu. En hún hélt það ekki lengur.

20 - Það er ekki lítið á þig einsog tusku eða kúst Þórhildur, segir pabbi, - þú ert annaðhvort tuska eða kústur í augum þessa fólks. Það sér þig sannarlega.

- Já Guðmundur, svarar hún og glottir til mín tuskuglotti. Teygir andlitið. Verður fötuleg og kemur okkur tilað hlæja.

Hún kann að forða orðunum hún Þórhildur þótt hún geti ekki með vandvirknislegu skrúbbi sínu í hvítasta spítala landsins komið í veg fyrir þá skoðun manns síns að Íslendingum hafi í engu farið fram í mannasiðum síðan þeir hræktu á gólfin í bæjunurn og snýttu sér í varirnar. Að Íslendingar séu sóðar í eðlinu en í seinni tíð hafi einungis borið meira á hugarfarslegum sóðaskap en áður. Að sóðaskapur þyki finn á Íslandi. Það sé sóðaskapur að ganga yfir vinnandi manneskju einsog hún sé ekki til. Það sé kannski verstí sóðaskapur heimsins. Hann klappar saman lófunum.

40

(Vigdís Grímsdóttir, *Ég heiti Ísbjörg ég er ljón*, 1989)